

La batalla de Walter Stamm**Melcior Comes**
Destino

A poc a poc, a través de quatre llibres –mereixedors de premis importants com el Ciutat d'Elx, el Documenta, el Ciutat de Palma i el Josep Pla–, Melcior Comes s'ha anat fent un lloc destacat entre els escriptors catalans més joves.

Després d'escriure tres llibres que podríem situar en l'òrbita de la formació d'un món literari propi, en l'escena final d'*El llibre dels plaers immensos* Melcior Comes ens deixava pistes que feien pensar en un salt temàtic. Una decisió que, d'entrada, ja dona a entendre que estem davant d'un autor que sap el que vol i què ha de fer per arribar a obtenir-ho.

La batalla de Walter Stamm és un llibre ambiciós que trenca amb la seva trajectòria anterior. També és un llibre que peca d'un excés de truculència. Ha tingut la mala sort de coincidir amb la publicació de *Les benignes*, de Jonathan Littell, i encara que les intencions d'un autor i l'altre són diferents, la temptació d'establir comparacions és inevitable. I negativa per a Comes.

No estem davant del seu millor llibre, que quedi clar, però sí que em sembla digne de lloança trobar aquesta ambició en un autor que encara no ha arribat als trenta anys.

Narrativa estrangera**David Castillo****El sindicat de policies jueus****Michael Chabon**
Amsterdam / Mondadori

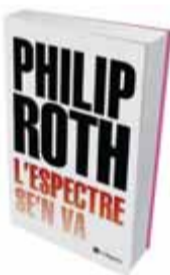
Espectacular novel·la del premi Pulitzer Michael Chabon, autor així mateix de *Chicos prodigiosos*, que va tenir una excel·lent adaptació cinematogràfica. A *El sindicat dels policies jueus*, Chabon parteix de la premissa de la derrota dels jueus durant l'Holocaust i la guerra amb els àrabs del 1948. Expulsats d'Europa i de Palestina, una colònia important emigra cap al districte federal de Sitka, a Alaska, on crearan les seves institucions. Entre elles un servei de policia en el qual treballa Meyer Landsman, astut detectiu, però amb una vida totalment desestructurada. Fill d'un campió d'escacs que va arribar a Alaska després de patir els camps d'extermini, Landsman s'acaba de divorciar i viu en una pensió on assassinen un membre d'una família important de la

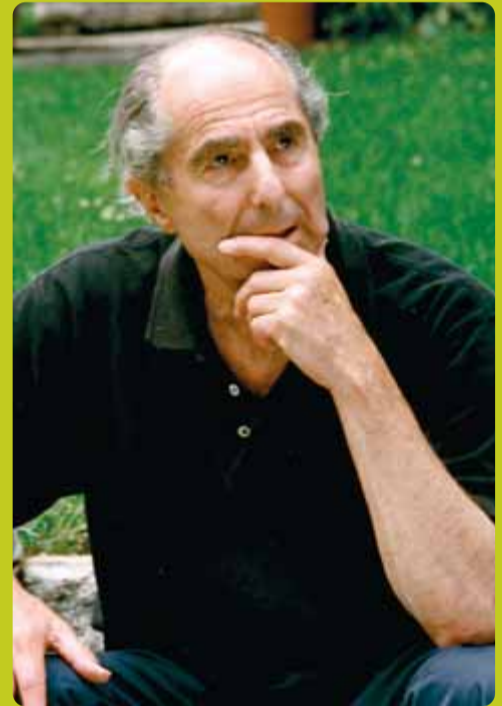
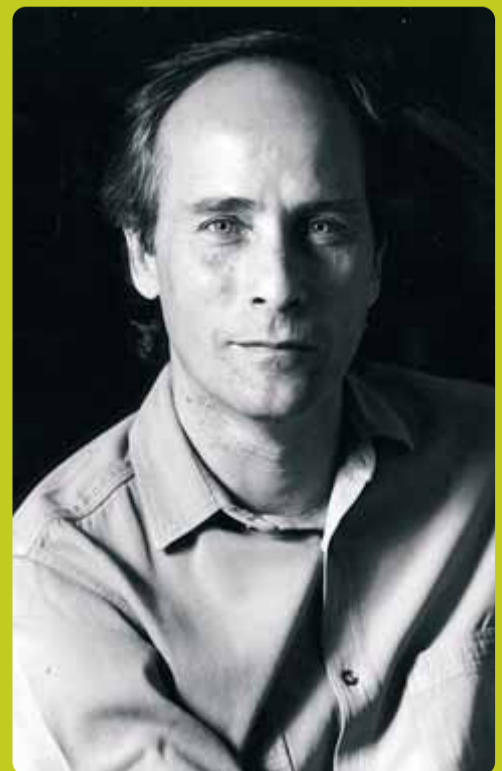
comunitat. Les investigacions el porten a viure els perills de la seva mateixa incertesa, en un temps d'absoluta crisi. Espectacular.

Richard Ford
Anagrama / Empúries

Acció de Gràcies
Richard Ford ha creat una de les obres més estimulants de la nova narrativa nord-americana, sorgit de la generació que va ser anomenada com a *dirty realism*, al costat de Raymond Carver i Tobias Wolff. En la seva nova novel·la, *Acció de Gràcies*, Ford recupera un dels seus personatges emblemàtics, Frank Bascombe, que havia protagonitzat els dos primers llibres de la trilogia: *El cronista d'esports* i *Dia de la independència*. En aquesta ocasió, Bascombe és en un moment delicat de la seva existència: l'acaba d'abandonar la seva dona, que ha tornat amb el seu marit, a qui donava per mort, i s'ha hagut de sotmetre a un agressiu tractament radioactiu per superar un càncer de pròstata. Com a la novel·la anterior del cicle, Bascombe treballa d'agent immobiliari per la rodalia de Nova York. El llibre és una mirada esmolada sobre els temps actuals d'un dels grans poetes de la novel·la nord-americana.

Philip Roth
La Magrana / Mondadori

L'espectre se'n va
Com el personatge de Ford, el protagonista de la nova novel·la de Roth, Nathan Zuckerman, ha patit un càncer de pròstata, que l'ha deixat impotent i incontinent. Quan torna a Nova York per sotmetre's a un tractament pal·liatiu queda fascinat per una admiradora, casada amb una jove promesa, amb els quals intercanvia la seva casa de camp per l'apartament dels joves a Manhattan. Mentrestant, Zuckermann es retrobarà amb els fantasmes del passat, l'examant del seu mestre, que havia protagonitzat la primera novel·la d'aquest cicle, i un jove lleó que insisteix a fer una biografia del vell mestre, avui oblidat. Aquest mosaic de personatges li serveix per reconstruir els triangles que havia viscut en la joventut. El pas inexorable del temps, la decadència física i el record componen el fresc d'una novel·la crepuscular i pessimista, de gran profunditat moral i literària, que serà l'última del cicle de Nathan Zuckerman. Millor impossible. Roth es torna a situar al cim de la narrativa contemporània com el gran novel·lista del canvi de segle.

Michael Chabon/Robert Ramos**Philip Roth**/Nancy Crampton**Richard Ford**/Ricardo Sánchez

narrativa estrangera

Peter Cameron
Edicions 62

La ciutat del teu destí

Peter Cameron ha estat una de les revelacions de la narrativa nord-americana sorgida els últims anys. Procedent de la prestigiosa revista *The New Yorker*, Cameron ha obtingut l'èxit en obres anteriors, com *Andorra*, que també va ser traduïda al català. A *La ciutat del teu destí* –com a la novel·la de Philip Roth *L'espectre se'n va*–, l'autor afronta el problemàtic tema de les biografies, una qüestió que preocupa especialment als Estats Units. En clau de comèdia, Cameron ens ofereix un retrat, gairebé de picaresca, de les vicissituds del jove biògraf que s'ha d'enfrontar amb els amics i els parents del biografat, que observen amb recel la figura del jove escriptor. En qualsevol cas, carregat d'esperances i d'idees, el protagonista se'n va a l'Uruguai disposat a construir aquesta biografia autoritzada. Cameron domina com ningú la trama de personatges a través dels comportaments de les seves criatures. Amè i engrescador, senzill i profund.

E.L. Doctorow
Edicions de 1984

La gran marxa
Històries de la dolça terra

E.L. Doctorow ha esdevingut un dels grans clàssics vius de la novel·la nord-americana, un dels que millor han sabut reflectir la història del seu jove país des de registres èpics. Des de la publicació de *Ragtime*, el 1975, Doctorow ha estat una de les consciències més influents i ha jugat sovint entre la trama històrica i la ficció, amb personatges reals i inventats. 1984, que està publicant tota la seva obra, ens presenta dos volums, un de contes (escenificats en períodes històrics dels EUA) i la novel·la *La llarga marxa*, que narra la violenta epopeia del general Sherman durant la Guerra de Secessió: seixanta mil homes que avancen per territori confederat, cremant ciutats com Atlanta i saquejant tot el que troben al seu pas. Sherman, un dels generals victoriosos del nord, va fer popular l'expressió *terra cremada*. La novel·la narra amb força i passió la columna de soldats, als quals s'afegeixen negres alliberats i refugiats blancs, una combinació de desarrelats, desposseïts i triomfadors. Impactant.

Alice Sebold
Bromera

Quasi la lluna

Narradora de històries traumàtiques, Alice Sebold s'ha guanyat un merescut espai entre les noves generacions de

novel·listes nord-americans. Després de *Lucky*, on reflectia l'experiència autobiogràfica de sobreviure a una violació, Sebold ens torna a acostar la violència domèstica a través de la pertorbadora confessió en primera persona d'una dona que acaba de matar la seva mare. La novel·la ens situa en les 24 hores posteriors a l'assassinat de la mare de la narradora, una dona que patia demència senil. Els dubtes de la protagonista sobre el que ha fet s'alternen amb els records d'un passat familiar extremadament dur; entre una mare trastornada i controladora i un pare enigmàtic, que acaba suïcidant-se. Novel·la ideal per a hipocondríacs o per a tots aquells que consideren que la seva vida és un desastre: podran comprovar que podria ser pitjor...

Vassili Grossman
Galàxia Gutenberg / Cercle de Lectors

Vida i destí

Després de l'èxit internacional que ha tingut la novel·la de Grossman, que s'havia publicat el 1984, ens arriba la que ha estat potser l'última gran obra de la literatura russa, *Vida i destí*, continuadora dels grans mestres del segle XIX i que s'escenifica al voltant d'un dels grans desastres de la història de la humanitat: la batalla de Stalingrad. Animat per Gorki, Grossman va tenir uns inicis brillants, que arribarien fins a aquesta novel·la de novel·les, més de mil pàgines, en què la mort i la guerra s'alternen amb la humanitat i la pietat d'alguns dels seus protagonistes. Grossman, marginat enmig de les purgues estalinistes, no va poder veure el triomf pòstum d'una obra que havia quedat oblidada en un calaix. Com Tolstoi a *Guerra i pau*, Grossman és capaç de combinar els grans generals de les batalles amb els camperols o els soldats d'infanteria, Hitler i Stalin amb les criatures que vagaregen pels camps de batalla o entre els refugiats. Ell, que havia estat enviat oficial a la batalla i que havia escrit obres sobre l'heroisme dels seus compatriotes, passaria a l'anonimat després de caure en desgràcia. Cal dir que *Vida i destí* és un dels grans llibres del segle XX, un llibre per guardar tota la vida.

Sándor Márai
Empúries / Salamadra

L'estranya

Nascut el 1900, el narrador hongarès Sándor Márai va haver de patir les grans dictadures del segle, primer a través dels nacionalsocialistes, després el comunisme. El 1948 s'exilia a diferents països, fins que arriba a Califòrnia, on es va suïcidar el 1989. L'èxit li arribaria

Eva Piquer

Justícia poètica

Tant de bo totes les frustracions fossin tan fructíferes: *La plaça del Diamant* va néixer d'una decepció. Mercè Rodoreda havia enviat la novel·la *Jardí vora el mar* al premi Joanot Martorell, i el jurat ni tan sols l'havia valorada. "Empesa per una onada d'orgull, vaig començar una altra novel·la", recordava l'autora. La va escriure febrilment, engegada, com si li anés la vida. El resultat va ser el que tu i jo ja coneixem. Però, ai, els mandarins de l'època tampoc la van saber apreciar: l'autora va presentar *La plaça del Diamant* (amb el títol *Colometa*) al primer premi Sant Jordi i res de res.

Gràcies a una recomanació de Joan Fuster, *La plaça del Diamant* es publica. I els lectors la fan seva. I llavors, sí: un cop Rodoreda ja és algú, ja s'ha fet un nom indiscutible, aleshores li plouen els elogis, els reconeixements, els jo ja ho deia, que aquesta dona prometia. *El carrer de les Camèlies* rep tots els guardons que a la Colometa li havien negat. Perquè és així, la condició humana: quan un contemporani despunta, intentem tallar-li el cap. Però si sobreviu a les punyalades, aleshores ens afanyem a fer-nos

una foto al seu costat, a veure si l'èxit aliè ens esquitxa ni que sigui amb una gota despistada. Vist com han anat les coses, potser fins i tot Josep Pla

(membre del jurat que va desestimar *La plaça del Diamant* amb aquella alegria) presumiria avui d'haver descobert el talent de la Rodoreda.

Per sort, la Colometa s'ha venjat amb escreix d'aquells que l'havien menyspreada. Però això no ens ha de dur a concloure que el temps sempre fa justícia. *La plaça del Diamant* podria haver passat desapercebuda pels segles dels segles. I com que ni tu ni jo no l'hauríem llegit, tampoc sabríem el que ens hauríem perdut. Forma part del joc: hi deu haver tantes obres mestres perdudes dins els calaixos de l'oblit com obres mediocres dins les sales dels museus.

Però vaja, almenys un dia a l'any val la pena creure en el miracle dels llibres i les roses. I en la justícia poètica.

La Colometa s'ha venjat dels qui l'havien menyspreada, però això no passa sempre

Haruki Murakami / Petr Josek

Carlos Ruiz Zafón / Pere Virgili

pòstumament. Totes les seves novel·les han estat traduïdes a les principals llengües del món, entre elles el català. Amb el seu estil delicat i intimista ens presenta *L'estranya*, una novel·la breu protagonitzada per un professor universitari d'uns cinquanta anys que repassa en una illa solitària el que ha estat la seva vida. La societat ja no li interessa, els seus companys el prenen per foll i ell està a punt de trobar la felicitat que tant desitja. És un relat poderós per pensar, redactat des de la saviesa de qui viu al marge...

Banana Yoshimoto
Tusquets

Tsugumi Banana Yoshimoto ha estat una de les revelacions de la narrativa internacional gràcies a un conjunt d'obres breus, però d'exquisida factura, que li han donat un públic fidel i molts guardons arreu del món. Amb *Tsugumi* torna a la via intimista per narrar-nos una novel·la sobre el dolor i l'amistat, l'amor i la joventut, en la qual els canvis seran transcendentals. La protagonista ha d'anar a Tòquio per estudiar a la universitat. Per tant, ha d'abandonar el paradís idíl·lic on ha passat la infantesa i la joventut. L'últim estiu que passa al costat del mar, en una petita península, la protagonista veurà com la seva companya de tota la vida descobreix l'amor i també haurà d'assumir el desarrelament, la importància de l'amor i de la família. Retrat d'un microcosmos amb el talent d'una gran poeta de la nova generació.

El salze cec i la dona adormida

Haruki Murakami
Empúries

No hi ha dubte que Haruki Murakami va revolucionar la literatura amb *El meu amor Sputnik*, *Tòquio blues* i *Kafka a la platja*. Murakami ha transformat el llenguatge narratiu amb unes

històries diferents i incorporant nombrosos recursos de la cultura pop a través personatges de conductes estranyes i el·líptiques. *El salze cec i la dona adormida* és un conjunt de relats en què podem trobar el peculiar univers de Murakami: animals, personatges estrafolaris i escenaris moltes vegades en els límits del kitsch. Les extravagàncies no eliminen la sensació de plenitud que genera el narrador japonès, que pot fer servir una falla per fer-nos pensar, ficar-nos dins de mons diferents amb una manera de narrar sincopada i original. Després d'assistir a una trama extraordinàriament divertida, però un punt surrealista, el lector es trobarà per escenaris a la deriva, amb una estimulants sensació de felicitat. Murakami és un astre que cal devorar i imitar. S'ha de llegir amb els ulls ben oberts.

Narrativa castellana

Carlos Zafón

Carlos Ruiz Zafón
Planeta

El juego del ángel Una de les incògnites que hi havia era saber si el nou llibre de Ruiz Zafón suportaria la maquinària que porta al damunt. Si a l'autor li tremolaria el pols a l'hora d'escriure'l. O si li hauria agafat un atac de literatura. Però que no pateixin els seguidors de *La sombra del viento*: si els va agradar aquella, aquesta també els agradarà. *El juego del ángel* capta l'atmosfera, el tempo i els llocs de *La sombra del viento* però funciona de manera independent. A la biblioteca el seu lloc és el de literatura juvenil. Sense

Sant Jordi Signatures

DIMECRES 23 D'ABRIL

Abacus Cooperativa

40 anys més de quatre dècades de compromís amb la cultura

BARCELONA

Balmes, 163
12 - 13 h
Mtt. Hble. Sr. Jordi Pujol
Àlex Susanna
19 - 20 h
Fernando Savater

Mercat d'Hostafrancs
Creu Coberta, 93
12 - 13 h
Marcel Fité
David Nel·lo
17 - 18 h
Àngel Casas

Parada Passeig de Gràcia, 19
(entre Diputació i Gran Via)
11 - 12 h
Matilde Asensi
Roger de Gràcia
Sebastià Serrano
Eduard Estivill
Patricia Gabancho
Xavier Gual
Ferran Torrent
Emili Teixidor
Quim Monzó
Pilar Aymerich
12 - 13 h
Isidre Esteve
Fito Cabrales
Antonio Orlando
Oscar Sardà
Gemma Pasqual

Núria Roca
Jorge Bucay
Josep M. Espinàs
13 - 14 h
Isidre Esteve
Fito Cabrales
Blanca Busquets
Elsa Punset
Maria Barbal
Ferran Torrent
Emili Teixidor
Quim Monzó
Sergi Pàmies
16 - 17 h
Ferran Mascarell
Carlos González
Ramon Erra
Joan Miquel Oliver
Francesc Miralles

Victor Alexandre
Antoni Bassas
Roser Calafell
Arcadi Oliveres
17 - 18 h
Eudald Carbonell
Joan Barril
Jordi Llavina
Francesc Torralba
Silvia Soler
David Trueba
Antoni Mari
Ramon Folch
Ramon Casals
18 - 19 h
David Lozano
Elisabetta Gnone
Lucrecia
Isma Prados

Gemma Lienas
Najat El Hachmi
Mònica López
Lluís Gavaldà
Andreu Martín
Gerónimo Stilton
19 - 20 h
Carles Rexach
Matthew Tree
Manuel Lucas
Clara Sánchez
Carmen Posadas
Gervasio Posadas
Luis Rojas Marcos
Uriel Bertran
Bernat Joan

IGUALADA
Santa Caterina, 22
17 - 18 h
Antoni Dalmau
Maria Enrich
MANRESA
Barreres, 22
12 - 13 h
Pep Molist
17.30 - 18.30 h
Valenti Gubianas
SABADELL
Tres Creus, 86-88
12 - 13 h
Lluïsa Forrellad
Ana Cabeza
16.30 - 17.30h
Montserrat Barderi
17 - 18 h
Roc Casagran

LLEIDA
Rambla d'Aragó, 14
10.30 - 11.30 h
Ignasi Revés
11 - 12 h
Salvador Giné
12 - 13 h
Mercè Torrentallé
Rosa M. Pérez
12.30 - 13.30 h
Pere Rovira
17-18 h
María Alós
Rosa Fabregat
18 - 19 h
Núria Añó
M. J. Huete
19-20 h
Carlos A. Juste
Javier de Castro
Javier Tarazona

GIRONA
Barcelona, 42-44
12 - 13 h
Carlos Sala
Frederic Mayot
18 - 19 h
Xavier Diez

TARRAGONA
Gasòmetre, 32
12 - 13 h
Joan Cavallé